

Tolden paa finere Træsorter foreslaas ned-sat, saa er det dog faktiske Nedsættelser, selv om det kommer Industrien til gode, thi gennem Industrien kommer det jo den øvrige Befolkning til gode. Men naturligvis, naar man kun vil se det gennem Industriens Briller, saa ser man det kun som Industrinedsættelser og ikke som Nedsættelser, der komme Befolkningen som Helhed til gode.

Og paa samme Maade gaar det det ærede Medlem, naar han taler om Landbrugstold. Den kan han slet ikke tænke sig er noget alvorligt, man kan ikke alvorlig diskutere dette Spørgsmaal offentlig. Ja, han maa undskylde, men der er vist en stor Del af Befolkningen, der ser ganske anderledes paa dette Spørgsmaal, og Landbrugstolden diskuteres i dette Øjeblik hele Landet over med megen Iver og megen Interesse fra alle Kredses Side. Og det er en virkelig Imødekommen fra Udvalgsflertallets Side, naar det her paa Toldloven har frafaldet ethvert Ønske om Landbrugstold — det er en Imødekommen for at vise, at der fra vor Side er den største og ivrigste Bestræbelse for at komme til et Resultat med Hensyn til Toldloven. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem siger: Efter min Mening er det umuligt, at Landbruget kan have nogen Nytte af en Landbrugstold. Ja, det er hans private Mening, men andre Mennesker have ogsaa private Meninger, og de kunne være stik modsatte af det ærede Medlems. — Det ærede Medlem sagde, at vi se, at Landbruget rundt omkring i andre Lande er i Misère, og naar vi ere uden for denne Misère, saa er det, fordi vi have holdt paa Frihandelssystemet. Men et lille Øjeblik efter sagde det ærede Medlem, at hvis Landbruget i dette Øjeblik er i Ulykke, saa er det, fordi man her i Landet har søgt at støtte Bestræbelserne for at fremskaffe en Industri, der ikke hørte hjemme her i Landet, og derved har man forsømt at drage de naturlige Hjælpekilder, altsaa Landbruget frem. At det ikke er gaaet helt i Hundene, tilskrev han Andelsforetagenderne. Ja, Andelsforetagenderne ere ganske fortræffelige for Landbruget og have holdt det oven Vand en overordentlig lang Tid, men man maa ikke overse, at naar vi komme ind paa Andelsforetagenderne, komme vi ind paa Storiindustri, thi Andelsforetagenderne ere jo netop Landbrugets Storiindustri. Altsaa det ærede Medlem maa jo absolut derved komme til det Resultat, at Industrien bør støttes, saavel Landbrugsindustrien som den øvrige Industri.

De Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører for Flertallet, kan jeg i det hele og store fuldt ud slutte mig til. Han udtalte dette, at vi paa vor Side ønskede at have en Toldlov, som i det hele og store bevarer de Interesser, den Industri og Virksomhed, som findes heri Landet, og som paa det pekuniære Omraade i det hele og store bevarer de Grundtræk, som for Øjeblikket ere raadende for denne Beskatning, for saa vidt vi ikke paa anden Maade kunne faa en Kompensation — hvad jo det ærede Medlem for 7de Kreds var stærkt inde paa gennem Brændevinsloven. Jeg skal ikke følge ham paa det Omraade.

Den ærede Ordfører fremsatte forskellige Udtalelser angaaende Landbrugsspørgsmaal, som jeg gerne vilde tillade mig at udtale mig lidt udførligere om. Vi have ganske vist frafaldet Forlangendet om nogle Landbrugstoldsatser paa dette Forslag; men det er ingenlunde, fordi vi, der arbejde for denne Sag, have opgivet dem i den Mening, at de vare unyttige eller ikke længere svarede til de Forhaabninger og Forventninger, man stillede til dem; tværtimod, vi ere mere end nogen Sinde overbeviste om, at det er den eneste Vej for vort Landbrug. Vi ere i vort Landbrug komne ind paa en Masseproduktion, der paa Grund af sin Størrelse tit gør Afsætningen vanskelig, og derved bliver Prisen paa Produkterne lavere og Fortjenesten derved mindre, samtidig med at vi her i Landet paa Grund af de lette Samfærdselsmidler fra Udlandet modtage stadig større Mængder af de samme Produkter, som vort Landbrug frembringer. Vi have en dobbelt Kamp at føre, en i Udlandet med den store Produktion, og en i Indlandet med Udlandets Overproduktion. Vi ere derfor mere end nogensinde overbeviste om, at vi for at holde vort Landbrug oppe, ere nødte til at søge det beskyttet ved, at der lægges en moderat Told paa Landbrugsprodukter, som indføres her i Landet andre Steder fra. Naar vi have frafaldet disse Ønsker paa Toldloven, er det, som jeg udtalte, for at vise vor store Imødekommen og vort store Ønske om, at denne Toldlov maa føres til en lykkelig og god Afslutning for Landet. Men vi have ikke opgivet Haabet om alligevel at faa en Landbrugstold, fordi vi tro, at der rører sig stærke Kræfter omkring i Landet, som med større og større Kraft ville fremføre disse Ønsker, og idet jeg her paa det Mindretals Vegne, som interesserer sig for en Landbrugstold, ud-